

bejdstiden skal nedsættes med hele dage eller uger. Man kan altså ikke nedsætte f.eks. den daglige arbejdstid. Sker nedsættelsen i form af hele dage, kan det højst dreje sig om 2 dage pr. uge, sker det i form af hele uger, kan det højst være hver 3. uge.

Ad 2

På områder, hvor arbejdsløsheden i forvejen er meget lav, er der ingen grund til at etablere arbejdsfordelingsordninger. Området defineres fagligt (ved faggruppe) og geografisk (ved arbejdskraftsopland). Der vil være et element af skøn over denne afgrænsning, men den må ikke gøres snævrere end nødvendigt.

Det er ikke altid, at arbejdsløsheden for et således afgrænset område kan aflæses i statistikken. I så fald vil det bero på et skøn, om kravet er opfyldt. Men så længe den generelle arbejdsløshed er tårnhøj, vil kravet desværre være opfyldt i langt de fleste tilfælde.

Ad 3

Disse bestemmelser regulerer rådighedsforpligtelsen for deltagerne i arbejdsfordelingsordningen.

Der skal ved en arbejdsfordelingsordning, der sikrer beskæftigelsen for f.eks. 10 personer, foreligge mindst 10 frigørelsesattester. I de tilfælde, hvor arbejdsfordelingsordningen fører til nyansættelser, udstedes de typisk til de sidst ansatte. Men bestemmelsen giver mulighed for at fordele frigørelsesattesterne til andre, såfremt de er indforstået hermed. Det afgørende er, at antallet af frigørelsesattester mindst

svarer til det antal job, der er skabt henholdsvis bevarer gennem arbejdsfordelingsordningen.

Ad 4

Bestemmelsen skal sikre mod misbrug af arbejdsfordelingsordninger kombineret med offentlige løntilskud.

Ad 5

Det er ikke hensigten at blokere for fornuftige arbejdsfordelingsordninger, der ikke passer ind i de rammer, der er angivet under punkterne 1-4. Derfor åbnes mulighed for, at arbejdsmarkedsrådet (i den region, arbejdspladsen tilhører) kan godkende, at deltagerne i andre arbejdsfordelingsordninger får dagpenge. En sådan godkendelse kan gøres tidsbegrænset.

Ad 6

Tvivlsspørgsmål vedrørende arbejdsfordelingsordninger afgøres af det regionale arbejdsmarkedsråd.

Det kan f.eks. dreje sig om, hvorvidt den relevante arbejdsløshed er over 3 pct., idet den officielle arbejdsløshedsstatistik typisk ikke vil være detaljeret nok.

Ad 7

Evalueringsgruppen skal løbende følge, i hvilket omfang denne arbejdsfordelingsmodel anvendes, bl.a. med henblik på at der i efteråret 1996 kan fremsættes lovforslag om en permanent ordning, der kan træde i kraft den 1. januar 1997.